77ste Jaargang — Nr 37

Zaterdag 12 September 1931.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel .....fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie-nieuws .....fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten .....fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :
Van 1 tot 4 regels .....fr. 3.50
Elke regel meer .....fr. 0.75
Voor meer dan één inlassching, prijs

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :
Drukkerij COLLEE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN
Posteheks rekening n. 84955.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar,
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer,

Alle toezendingen van geld, Brieven en aankondigingen, moeten franco gezonden werden aan den uitgever.

't IS KERMIS

Zondag vieren wij onze jaarlijksche kermisi.

Deze dagen van uitspanning en vreugde, die in menig hart zoo'n zoete herinneringen opwekken, mag men aanschouwen als zijnde de weerklank van menig roerend, maar soms ook woelig tooneel.

Zeker ! Aangenaam zijn die dagen voor menigeen. Immers, zij verschaffen hem de gelegenheid zijne familieleden, die soms wel door 't noodlot van hem gescheiden zijn, te mogen wederzien en in zijne armen te mogen drukken.

Zoet is het voor den vriend, zijne kameraden, die vroeger lief en leed met hem deelden, de hand te mogen drukken en onder 't ledigen van een lekker glaasje de vroolijke oogenblikken der jeugd te kunnen herdenken.

Streelend zijn die dagen voor den ouderling, want hij herdenkt met innige voldoening te midden eener opgeruimde menigte, de helaas te vroeg vervlogen jaren.

En dan, wat hoef ik te zeggen van de jeugd ?

Voor haar ook bewaren die dagen genoeglijke oogenblikken. In ieders blik ligt eene reine vreugde, vermaak immers streelt het hart ook zoet. Zonder besef van zedelijke gevaren stoeien ze ongestoord voort op 't rozenpad der vreugde, Gevaren kennen zij niet of zoo zij ze kennen, 't genot bedekt met zijn sluier de verraderlijke gevolgen. Zonder achterdenken drinken zij met volle teugen aan den beker des genots. Jammer ! Geen rozen zonder doornen.

Ouders ! gij die de gevaren kent, gij die den strijd met deze woelige wereld hebt gestreden, bewaakt uwe kinderen gedurende de kermisdagen. Zorgt dat uwe kinderen 's avonds op tijd de straat verlaten en vermijdt dat het venijn der zonde door de slechte voorbeelden, die zoo dikwijls op zulke dagen worden gegeven, hun jeugdig en schuldeloos hart binnendringe ! Eene zware verantwoordelijkheid drukt op uwe schouders.

* * *

Het is dus morgen kermis voor klein en groot, voor oud en jong, voor arm en rijk.

Och, dat de kermisdagen dagen zijn van ntspanning, pret en leute, dat willen we toestaan, doch dat ze niet ontaarden in ontspanning, pret en leute, dat willen we drank bedwelmt die dagen menig hoofd, en hoe dikwijls, helaas ! sleept hij dan niet de noodlottigste gevolgen na zich. Dat de mensch gedenkt dat hij mensch is, en zich niet mag verdierlijken door slempen en uitlatingen, tot het walgelijke.

Dat de mildbedeelden bedenken dat al heerscht er volop kermisvreugde, er wellicht schamele armen zijn die ook zouden willen genieten van deze kermisweelde, doch, helaas ! niet bij machte zijn zich die vreugd en weelde te gunnen,

Aan al de kermisgasten welke tijdens deze dagen naar onze stad komen, aan al de oud Tongenaren die nog eens hunnen geboortegrond komen betreden, wenschen wij van harte welkom, en aan al onze lezers eene vroolijke kermis.

Gezonde kost

Wie, in het leven, wil bloek blijven, moet goed eten, gezonden kost innemen. Hij moet zich kunnen sterken tegen de aanvallen van ziekten en kwade weergetijden. Wie een flink mensch wil worden, moet zorgen gezond te zijn.

Als dit zoo is voor het lichaam, hoeveel meer zal het dan waar zijn voor den geest. Wie in het maatschappelijk leven kloek wil blijven, moet zorgen dat zijn geest flinken kost te verobberen krijgt. Want in werkhuis of café, op bureel of op straat: daar wordt overal zooveel verteit dat den geest vergiftigt en het hart verbittert. Daar wordt twist gestookt en opstand, strijd van klasse tot klasse en van persoon tot persoon. Wie maatschappelijk kloek wil blijven en medehelpen tevens aan het gezond houden onzer sociale toestanden, moet zich zelf wapenen tegen die aanvallen en zich gereed maken voor den strijd die zijn evenmensch zal vrijwaren van sociale verrotting.

En waar ligt de medecijn, die ons zal sterken en onkwetsbaar maken ? In het verstevigen onzer christelijke overtuiging, door ons op hoogte te stellen van de feiten en toestanden. Te gepaster uur zullen wij dan weten te antwoorden, wanneer onze voormannen worden aangevallen door andersdenkenden wanneer onze godsdienst wordt gesmaad en om onze overtuiging gelachen.

We zullen ons wapenen door kennis en verstand,

En het middel, dat ons hier in de hand wordt gespeeld is : Het katholiek Blad.

Een dagblad in de eerste plaats. Waar een socialistisch of een liberaal, waar zelfs zoo gezegd een neutraal blad, dag aan dag stilaan onze harten vergiftigt, daar staat daartegenover het stevige flink ingelichte degelijk opgestelde katholiek dagblad. Dat moet onze vriend zijn, die ons dagelijks bezoekt en raad brengt, die ons onderwijst en ons leert, die ons den weg wijst naar de waarheid en rechtschapenheid.

Maar naast dit dagblad moet het weekblad staan. Ook dat moet een trouwe en goede vriend zijn in ons aller huisgezin. Deur voor deur zou hij elke week, moeten komen kloppen, want hij brengt « al 't geene den volke lief is ». Niet alleen politieke voorlichting en sociale opvoeding, niet alleen godsdienstige beschouwingen en bespreking van plaatselijke aangelegenheden, het brengt U 't nieuws van de streek en het leven van uw vereenigingen. Het brengt U in een woord, al wat ge wenscht te weten, al wat ge moet kennen.

Voor ons katholieken is het plicht : een katholiek weekblad te hebben. En ALLEEN een katholiek weekblad, Al wat een ander kleur heeft of een andere tint, vliegt buiten, MOET buiten. Want het is vergif voor onzen geest.

Het is daarbij een dringende plicht onze pers : zoo ons dagbladenwezen als onze weekbladen te verspreiden, opdat zij, door grootere afname, degelijker kunnen uitgroeien, doelmatiger kunnen werken.

En vooral : opdat er voor onze tegenstrevers geen plaats meer zou openblijven.

Spreek dan met uw geburen, spreek met uw vrienden, spreek met uw kennissen, spreek ook en vooral met uw familieleden. Zorg dat dit blad op nog breedere schaal weze verspreid : opdat weldra geen enkel huis worde voorbij gegaan,

Bindt met ons den strijd aan tegen het kwade, en zaai met ons het goede zaad. Dat zal eens heerlijk uitgroeien tot het gedijen zal en vruchten brengen tot meerdere sterkte onzer partij tot grootere verspreiding van ons geloof ; tot schooner overwinning van uw eigen overtuiging.

Naar welke School ?

Wanneer gij kind waart hebben uwe ouders u toevertrouwd aan eene katholieke school, omdat zij volgens hun geweten zich verplicht voelden u eene goede opvoeding te geven, niet alleenlijk op stoffelijk maar ook op geestelijk gebied.

En voornamelijk om dit laatste te bereiken hebben uwe ouders u op eene katholieke school gedaan, waar niet alleenlijk de menschelijke wetenschap werd onderwezen, maar waar ook de opvoeding van uwe ziel werd voltrokken en u den levensregel van christen mensch werd ingeplant.

Zijt gij uwe ouders ondankbaar geworden, hebt gij ondervonden dat zij verkeerdelijk hebben gehandeld, heeft het katholiek onderwijs u belet uwen weg door het leven te maken of is het u geen houvast geweest waaraan gij u kondet vastklampen in de moeilijke perioden van uw leven ?

En uwe eigene kinderen ? Voorzeker, gij wilt dat zij hetzelfde rechte pad bewandelen dat uwe ouders en gij zelf hebt verkozen. Gij wilt dat uwe kinderen als eerlijke trouwe christene menschen hunne plichten van burger en katholiek vervullen.

Dat is uw recht, dat is uw zware plicht. Maar geeft hun dan de gelegenheid en de middelen daartoe. Uwe kinderen moeten betrouwen in u hebben, beschaamt dan ook dit kinderlijk gevoelen niet, weest bezorgd dat geen enkel uwer kinderen u later als een bitter verwijt in het gezicht kunne zeggen : Vader, moeder, gij hebt mij het leven geschonken, maar gij hebt verwaarloosd mij den Godsdienst te leeren kennen, gij hebt mij als een stuurloos schip in de wereld gezonden. En als ik verdrink, dan zijt gij schuldig !

Naar welke school stuurt gij uwe kinderen ? Naar de katholieke of de zoogezegd « onzijdige » ?

Wat is de « onzijdige » school ?

Het is eene school waar, volgens de « vrijzinnigen » eenieders denkwijze zou geeerbiedigd worden, waar noch van God, noch van Zijn gebod, noch van Godsdienst mag gesproken worden. Dus noch tegen noch voor God, De Schepper wordt uitgeschakeld, bestaat niet. Spreken de onderwijzers toch over God, dan verlaten zij het gebied der onzijdigheid en worden partijdig, dus strafbaar.

Maar zulke « onzijdigheid » is een valsche onhoudbare toestand. Onzijdigheid bestaat niet, men is voor of tegen, er is geen middenweg.

Hoe leert de « onzijdige » onderwijzer het ontstaan der wereld, de geboorte van Christus, welke heel de levenswijze der menschen heeft veranderd en de welafgeteekende lijn vormt tusschen de oude en de nieuwe levensopvatting ? Kan hij in de geschiedenis der middeleeuwen den invloed der kerk verloochenen, dien weldoenden invloed welke de beschaving heeft gered, terwijl de keizers en koningen steeds in oorlog waren ?

En wanneer, om te antwoorden op de vraag van een leerling, hij zou moeten spreken over Christus en de Kerk, moet hij dan zwijgen om de neutraliteit niet te schenden ?

Dat bestaat niet.

Als de professor goddeloozen zijn of — erger nog — Godhaters, zullen zij zich niet altijd ontzien van de katholieke overtuiging te kleineeren of te bespotten ? Een enkele zin is genoeg om het zoekende verstand van het kind in de war te sturen. Een enkele zin volstaat soms om uit het kinderhoofd te jagen al datgene, katholieke ouders, wat gij er verduldig en moeizaam hebt ingeplant.

Het onderwijs der stoffelijke wetenschap kan goed gegeven worden in de « onzijdige » school, daarover spreken wij niet, maar wij houden staande dat de plaats van katholieke kinderen niet is in de « onzijdige » school of school zonder God, omdat daar stelselmatig moet gezwegen worden over onze plichten van christen mensch.

De plaats der katholieke kinderen is in de katholieke school, omdat hier nevens een goed wetenschappelijk onderricht, de geest van het kind wordt gevormd volgens de leer van de H. Kerk, die alleen de ware is. Onze onderwijzers zijn godsdienstig, kunnen dus den waren godsdienstzin planten in het verstand van het kind, geven aan zijn ontwikkeling de stevige basis, waarop het steeds zijn leven kan steunen om te worden en te blijven een trouwe onderdaan van Christus' Plaatsvervanger, die herhaaldelijk en dringend de ouders vermaant en aan hunne gewetensplichten herinnert van hunne kinderen uitsluitelijk aan katholieke onderwijsgestichten toe te vertrouwen.

Gij allen, Christen ouders, luistert naar de stem van onzen gemeenzamen Vader, den grijzen Paus van Rome, Hij toch, die gansch de wereld overschouwt van op Petrus- Stoel, Hij die verantwoordelijk is voor de gansche Kerk, weet toch beter dan wij hoe de katholieken moeten handelen volgens hun geweten.

Welnu, Pius XI heeft plechtig verkondigd : de katholieke kinderen in de katholieke scholen !

Katholieke ouders ! onze hedendaagsche samenleving vertoont kiemen van ontbinding : nooit regeerde de geest van verderf zoo hevig en zoo tyrannisch als thans. Volkeren leenen zich tot revolutie, landen worden gebrandschat, overal dringt de geest van mistevredenheid en oproerigheid binnen. De enkeling wordt morcel doodgedrukt in dien chaos van tegen-strijdige stroomingen, zoo hij niet rotsvast staat, zoo zijne opvoeding niet doordeesemd is met het gist van den echten godsdienstzin.

Voorzeker, verre van ons te willen beslisten dat al dezen die uit « onzijdige » scholen komen bandieten en moordenaars zijn en al de leerlingen van onze scholen heiligen worden. Het ware onberekende verwaandheid zulks te durven vooruitzetten. Maar wij beweren dat menschen, welke in hunne kinderjaren verstoken zijn gebleven van godsdienstig onderwijs, zich oneindig gemakkelijker leenen aan de buitensporige wandalen der huidige beschaving en het zoovel te lastiger hebben om weer op de goede baan te komen, dan zij die in hunne jeugd genoten hebben van het katholiek onderwijs. De Godsdienst is de rem in de dolle vaart naar den dieperik.

Katholieke ouders ! om de liefde die gij voor uwe kinderen koestert, raadpleegt uw geweten, wikt uwe verantwoordelijkheid die groot is en waaraan gij niet ontkomen kunt, — en stuurt uwe kinderen naar de scholen met God : de katholieke scholen !

BUITENLAND

FRANKRIJK.

De genezing van Ernest Urbain te Lourdes. — DE TIENDE BEDEVAART. — Er wordt in het Walenland veel gesproken over de wonderbare genezing van Ernest Urbain te Lourdes, welke wij voor eenige dagen meegedeeld hebben. Ernest Urbain werd den 26 April 1924 gekwetst, in den koolput van Hornu-Wasmes en was sindsdien verlamd in de beenen, zooals blijkt uit het geneeskundig dossier van den gekwetste dat berust bij de gemeenschappelijke kas van den koolput Couchant de Mons en opgemaakt werd door doktor Dupuis. Voor eenige jaren verschafte de koolmijn hem een wagentje op caoutchoucwielen, waarin de zieke plaats nam en door de straten van Wasmes en gansch Borinage reed, zijn wagentje met de handen sturend terwijl twee sterke honden het voortduwden. De arme man verkeerde waarlijk in een beklagenswaardigen toestand, zoodat hij zijn eigen niet behelpen kon als hij aan natuurlijke behoeften moest voldoen. Den 24 Augustus laatst, spijt de tegenwerking der inrichters, ondernam de duts zijn tiende bedevaart naar Lourdes.

Den Woensdag 26 Augustus, ten 5 ure, op het oogenblik dat het H. Sakrament voorbij hem werd gedragen en dat een priester bad : — « Heer, maak dat ik ga », viel Ernest Urblin uit zijn wagentje, zonder te weten hoe of waarom. Op zijn handen en armen steunend, poogde hij zich op te richten en het gelukte hem. Evengauw begon hij te gaan. Sedertdien gaat hij alsof zijn beenen nooit verlamd waren en hij is zelfs ongemeen bestand tegen de vermoeinis, Verleden Donderdag rechtstaande aan den voet der grot van Quaregnon-Lourdes, heeft de genezene al de godvruchtige oefeningen der bedevaart uit Wasmes naar Lourdes-Borinage gevolgd. Hij ontvangt iederen dag veel bezoeken en elkeen kan zich overtuigen, dat hij volkomen genezen is.

— **Arm land !** — DE ONTVOLKING. — In de « Revue des Deux Mondes » klaagt heer Pesquidoux er over, dat er, in een enkel departement van Zuid-Oosten van Frankrijk meer dan 70.000 hectaar braak liggen, waarbij zeer vruchtbare gronden... De buiten van Frankrijk is, jammer genoeg, al veel te veel ontvolkt. Er zijn armen te kort om die goede landbouwgronden doen op te brengen. De eigendommen, waarop zoo vele generaties hun brood hadden verdiend, liggen verlaten en vervallen.

« Ach... waar is de geest gevaren der oude fransche families, die, van vader tot zoon, het land bewerkten, en die het als eene eer aanzagen den vaderlijken erfgrond, steeds verbeterd, aan hunne nazaten over te laten. Hoe dwaas toch de mensch die geene familie meer wil en zonder afstammingen blijft, of wel een kind heeft dat niets voelt voor den grond zijner vaderen. Wanneer de afstammelingen eener familie beperkt worden dan is er geen « hart » meer voor de aarde, waarop de vaderen zoo fier waren. Het erfdeel der voorouders, dat gebleven is met den zegen van alle voorouders heeft voor hen de groote aantrekkingskracht van vroeger verloren. De vader ziet zich niet meer voortleven in den zoon... Deze gaat zijn geluk ergens beproeven buiten het bedrijf van den vader, gewoonlijk in de groot-stad, waar hem bittere teleurstellingen wachten ».

— **Op het sterfbed.** — EEN MOORDENAAR BEKENT EEN OUDE MISDAAD.— Het geheim van een moord, die 27 jaar geleden te St. Malo du Bois in de Vendée werd gepleegd, is thans opgehelderd door een op het sterfbed afgelegde bekentenis. In 1904 werd de weduwe Baud in haar woning vermoord gevonden. De verdenking viel op haar schoonbroer.

Hoewel de aanwijzingen niet voldoende waren voor het indienen van een aanklacht, ging de man toch zoozeer onder den jegens hem gekoesterden argwaan gebukt, dat hij spoedig daarna overleed. De ware moordenaar echter bleef ongemoeid. Een paar dagen geleden werd hij ziek en daar hij voelde, dat zijn einde naderde, ontbood hij een priester en twee getuigen, daar hij zijn geheim niet in het graf wilde meenemen. Hij vertelde dat hij in den bewusten nacht het huis was binnengedrongen en de vrouw had vermoord.

Sindsdien zoo vertelde de stervende, was het leven voor hem een hel geweest. 's Nachts kon hij niet slapen, want in de duisternis deemden altijd weer de doodelijk beangste oogen van zijn slachtoffer voor hem op en hoorde hij weer haar erbarmelijk smeeken. Tevergeefs was hij naar een andere streek vertrokken in de hoop, daar vergetelheid te zullen vinden. Zeven en twintig jaar lang had hij die dazelijksche marteling verdragen. Eerst toen hij zekerheid had, niet meer van zijn ziekbed te zullen opstaan, besloot hij de waarheid te zeggen.

SPANJE.

Heiligschenderijen en straffen. — Uit Spanje is ons nieuws toegekomen dat veel opheldert inzake het in brand steken en plunderen van kloosters.

Het was gezegd door de grootpraters van sommige politieke groepen welke thans in Spanje de lakers uitdeelen, dat de kloosterlingen het land gingen uitgewezen worden. Maar dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. En dan hebben de vrijmetselaars een list verzonnen : ze zouden de kloosterlingen schrik aanjagen opdat ze zouden vluchten.

De mededeelingen aan de bladen, na de brandstichtingen, bewezerden, inderdaad, dat de paters en nonnen in paniek de wijk hadden genomen naar 't buitenland.

Maar de opstellers en verspreiders dier mededeelingen hadden de kloosterlingen gemeten met de el hunner eigen lafheid. Inderwaarheid, de kloosterlingen bleven in Spanje,

Maar wat sedertdien aan het licht gekomen is ? Dat overheden de benden brandstichters, samengesteld uit jeugdige arbeiders, betaalden, terwijl noch de burgerwacht, noch de pompiers mochten optreden om het plunderen te verhinderen of het vuur te blusschen.

Maar God straft soms — zooals ons geleerd wordt — wraakroepende misdaden ook in dit leven. Een schrijnwerker had 8 peseta ontvangen om eene bende brandstichters aan te leiden. Hij had een O.L. Vrouwebeeld het hoofd afgeslagen, hoofd dat hij op eenen stok ronddroeg. Bij die heiligschendende karwei was een splinter in zijnen vinger gedrongen. 's Anderdaags waren zijn hand en arm zoo erg ontstoken, dat hij naar het gasthuis liep om geholpen te worden. De geneesheeren die zijn gezwollen arm onderzochten, zeiden hem :

— Waarom zoolang daarmee wachten ? Nu zijn we verplicht zonder verder tijdverlies uwen arm af te zetten — en zal dat nog wel helpen ! 't Kan slecht met u afloopen.

Dit woord trof den jongen loshol. Hij vroeg om te mogen biechten en hij stelde aan derde personen het papier ter hand, het bewijs inhoudende dat hij betaald was door overheden ; hij voegde er bij :

— Liever blijf ik leven met eenen arm dan met mijn beide armen naar de hel te gaan !

Een ander feit dat medegedeeld werd, maar waar onze zegsman de echtheid niet kon van nagaan : een kwajongen had de oogen — glazen parels — van een Christusbeeld uitgerukt.

Thans is hij blind en zegt tot zijne moeder :

— Ik zie gedurig twee oogen voor mij, Schrikkelijk !

— **Verschijning van de H. Maagd.** — GERUCHTEN OVER EEN MIRAKEL. — Volgende bericht uit Engelsche bron deelen we onder alle voorbehoud mede :

De correspondent van de « Daily Telegraph » te Madrid meldt, dat eenige weken geleden in het Baskenland en nu weer in de buurt van Toledo onder de geloovige bevolking opwinding is verwekt door geruchten, dat de Heilige Maagd zou zijn verschenen.

De republikeinsche pers zegt, dat men hier slechts te doen heeft met pogingen om het middeleeuwsche bijgeloof weer te doen herleven, teneinde een oproerige beweging te wekken tegen de regeering, wier antikerkelijke maatregelen, zooals bekend, veel verzet onder de katholieke bevolking hebben uitgelokt.

Niettemin schijnt het een feit te zijn, dat duizenden zich naar Guadamur, een dorp in de buurt van Toledo begeven om het « mirakel » te zien.

De verschijning is het eerst gezien door vier kleine meisjes, die het aan den dorpspriester vertelden. Later heeft een 40 jarige landarbeider hun verhaal bevestigd en zijn beschrijving van het verschijnsel stemde volkomen overeen met de hare. Nu gaan talloozen naar de plaats der verschijning : het is een formeele bedevaart. Men werpt zich op den grond, zegt gebeden op en terwijl zich van de menschen opwinding meester maakt, beweren velen, dat zij het verschijnsel gezien hebben.

Als het donker wordt, gaan de twee dochtertjes van den dorpsdokter, die bij het viertal waren, die de Maagd het eerst zagen, in gezelschap van den priester naar de bedevaartplaats. Zij beschrijven dan hoe de Maagd er uit ziet, terwijl zij bevend bevestigen, dat de verschijning terugkeert. De dokter heeft eerst gezegd, dat het autosuggestie was, maar plotseling op een avond heeft hij zelf ook een vage figuur gezien, die uit een vlam van bloemen te voorschijn kwam en in de lucht verdween.

Ook een landarbeider, die eerst zijn ongeloof had geuit, beweert nu, dat hij op een avond van zijn werk komend, ontzet was blijven stilstaan, toen hij in eens voor zich op den weg de Heilige Maagd zag.

CHINA.

De overstrooming vernielt kerken, scholen en hospitalen. — Een telegram uit Yenchowfu, Sjan-toeng provincie, China, meldt dat de mooie kerk van het H. Hart bijna heelemaal verwoest is door de overstrooming van den Gelen stroom. Een Chineesche knecht werd gedood door de invallende muren. De kinderen van de missie-school waren gewoonlijk op het uur van de ramp in de kerk. Gelukkig waren ze nu binnen gebleven wegens den geweldigen stortregen.

De Apostolische Vicaris van Han-kou, Hoe-Pei, Mgr. Eugène Mazzi, schrijft dat de vloed van den Blauwen stroom in zijn gebied onmetelijke schade heeft aangericht aan hospitalen, seminaris en weezengesticht, aan het Franciscaansch college en het St-Jozefs college. De Zusters waren door de straten in bootjes om de zieken te verzorgen en de stervenden te doopen. Den vorigen dag waren 500 personen in Hankou verdronken.

Van uit het Vicariaat Penghit, Anhwei provincie, meldt Mgr Thomas Berutti, apostolisch Vicaris : « Dit is een overstrooming die alle inbeelding te boven gaat. Men mag zeggen dat geheel het Vicariaat onder water staat. Duizende dorpen zijn vernield, geheele steden ondergeloopen. Al de oogsten zijn verwoest, zelfs die van Mei werd met de vernielde huizen door den overweldigen vloed medegesleurd. De residenties van veel missionarissen zijn overstroomd. Men mag zeggen dat de kapellen en huizen in de districten niet meer bestaan, Alleen in dit vicariaat zijn milloenen menschen zonder dak en zonder eten. De helft van Penghu is vernield, de andere helft kan men per boot bereiken. We kunnen geheel het Vicariaat afvaren per boot over de vroegere zoo rijke velden.

De missionarissen in de geteisterde streken doen al wat ze kunnen om de ellende te verhelpen met geneeskundige en geldelijke hulp.

AMERIKA.

Vrijwillige vernieling van den katoenoogst. — De federale raad van landbouwondernemingen heeft aan de gouverneurs van de 14 staten, waar katoen voortgebracht wordt, gevraagd de planters uit te noodigen den oogst te verwoesten, oogenblikkelijk.

De oogst bedroeg 24 millioen 500.000 balen en de wereld gebruikt slechts 13 tot 14 millioen Amerikaansche katoen ! Om een prijsdaling te voorkomen moet er das verwoest worden !

Van zijn kant, zou de federale raad der landbouwondernemingen zich gedurende een jaar onthouden van alle levering van het overschot der voorraden, « Op deze wijze », zegt de heer Stone, voorzitter van voornoemden raad, « zal de katoenvoortbrengst met vier millioen balen verminderd worden en drie millinen balen zouden zoodoende niet verkocht worden ».

In het geval tien staten dit voorstel aanvaarden, wordt het stelsel door den raad toegepast,

— **Na drie-en-dertig jaar.** — DE BLOEDVERWANTEN WEERGEVONDEN. — Zekere Marie Hubber, verblijvende te Lynchburg, in de Vereenigde Staten, zal thans naar Pottsville afreizen om er hare bloedverwanten terug te zien, van wie zij gedurende 33 jaar verwijderd was.

Toen Marie Hubber twee jaar oud was, speelde zij op zekeren dag langs de baan, niet ver van haar huis. Een bende landloopende bohemers ging voorbij en lichtte haar op. Zij reisde voor tien jaren met de zwervers rond en liep op haren 12 jarigen leeftijd van hen weg. Zij werd door de bohemers Annie Morgan genoemd en het is onder dien naam dat zij zich verhuurde als meid in Pamplin, Van daar verhuisde zij naar Lynchburg en woonde daar tot heden, zonder ooit op te houden naar haar familieleden te zoeken. Deze werden ten slotte gevonden door het toedoen van een predikant. Zij heeft onmiddellijk haar verlangen uitgedrukt om hen te gaan zien en is op weg voor de hereeniging.

Stads- & Provincienieuws.

STAD TONGEREN.

GROOTE JAARLIJKSCHE STADSKERMIS
van Zaterdag 12 September tot 20 September

Programma der publieke feesten :

ZATERDAG 12 SEPTEMBER.

Opening der kermiis door Fakkeloptocht van de Koninklijke Hamonie Casino.

ZONDAG 13 SEPTEMBER.

Om 10 u. : Groote jaarlijksche processie.
Om 5 u. : Concert door de Koninklijke Harmonie « Concordia », onder de leiding van Meester Duysens, leeraar aan 't Conservatorium van Luik.

Programma :
1) Cavalleria Rusticana, fantaisie sur l'Opéra — P. Mascagni
2) Aubade Printanière, — P. Lacambe
3) Madame Angot, fantaisie sur l'Opéra — C. Lecoq
4) Eternel Printemps, valse — F. Popy
5) Rose Marie, fantaisie sur l'Opérette — R. Priml
6) Marche des Grenadiers, de l'Opérette Parade d'Amour — V. Schertzinger

Zondag, Maandag en **Dinsdag**, in de zalen van het Stadhuis : Bloemententoonstelling.

MAANDAG 14 SEPTEMBER.

Om 5.30 u. : Concert door de Koninklijke Harmonie « Casino », onder de leiding van Mijnheer Gaston Baillien.

DINSDAG 15 SEPTEMBER.

Groote prijs « Edelquell » voor Juniors B.W.B. — 4000 fr. prijzen. — 150 km.

Wegwijzer : Brussel — Leuven — Thienen — St-Truiden — Hasselt — Tongeren en 4 maal den omloop Tongeren — Lauw — Coninxheim — Tongeren.

Om 8.30 u. : Concert door de vereenigde maatschappijen Fanfare van Waremme en « Strijd voor Vrijheid » van Tongeren, onder de leiding van Mijnheer Thoen, ter gelegenheid van zijn afscheidsconcert.

WOENSDAG 16 SEPTEMBER.

Groote Prijs Sigaretten St-Michel voor Juniors B.W.B. — 3000 fr. prijzen, 150 km.

Wegwijzer : Tongeren — Lauw — Coninxheim — Tongeren (8 maal).

Om 8.30 u. : Concert door de Radio Broadcasting Compagnie.

Om 10 u. : Trekking der Tombola kosteloos aangeboden door den Herbergiersbond van de Groote Markt.

DONDERDAG 17 SEPTEMBER.

De vermaarde Tongersche foordag.

Om 2 u. : in de prachtige weide van M. Henry van Offelken, Groote Internationale Paardenkoersen. — 10.500 fr. prijzen.

Openingsprijs, draf handicap 1300 fr. prijzen — Prijs van het Comiteit, draf handicap, 1800 fr. prijzen — Prijs Ambiorix, galop, 1700 fr. prijzen — Prijs van den Voorzitter, draf handicap, 1800 fr. prijzen — Groote prijs van Tongeren, galop, 1900 fr. prijzen — Prijs van den Herbergiersbond, draf handicap, 2000 fr. prijzen.

Gedurende de koersen concert door de Radio Broadcasting Cie.

Om 7 u. : uitdeeling der prijzen op het kiosk der Groote Markt.

ZATERDAG 19 SEPTEMBER.

Om 8.30 u. : Concert door de Harmonie « Strijd voor Vrijheid », onder de leiding van M. François Candrix.

ZONDAG 20 SEPTEMBER.

Om 2 u. : Groote Vliegmeetinig op Luikersteenweg. Vernietiging van luchtballonnen — Valschermduikelingen. — Luchtgolf — Vliegen met passagiers — Luchtacrobatie.

Om 5 u. : Rallaye voor automobielen en motos.

Om 7 u. : Uitdeeling der prijzen op het kiosk der Groote Markt.

Om 8.30 u. : Concert door de Harmonia « St-Cecilia » van Eysden (Holland), onder de leiding van M. Guillaume Ruiters.

* * *

De feesten zijn ingericht door den Herbergiersbond van de Groote Markt, onder de bescherming van het Gemeentebestuur en de medewerking van Sportwereld en Alphonse Timmermans.

Het Uitvoerend Komiteit :
Voorzitter, — **Secreturis,**
Isidore CHASSEUR, — Albert RUITERS.
Leden : Dilles, Dourée, Hauben, Hermans, Hulot, Lenaers, Rosmeulen.

— **Briefwisseling.** — Vanwege den Invalieden Bond van Tongeren, hebben wij een schrijven ontvangen, in antwoord op het artikel « **Sparen of failliet** », dat in ons nummer van 22 Augustus l.l. verscheen. **In een volgend nummer zullen wij ons oordeel hierover doen kennen.**

DE REDACTIE.